

Advokaterne Bonneze & Ziebe P/S

Vester Allé 7, 1. th., 8000 Århus C

tlf.: 70 22 33 13

fax.: 87 30 33 00

kontortid: hverd. 10-12 og 13-15

email: post@bonnezeiebe.dk

Sundhedsudvalget

Vores sagsnummer:

Deres sagsnummer:

Dato:

10-03-2024

Vedr. lovforslag nr. L 128

Der foreslås i ovennævnte lovforslag som nyt 2. punktum i § 37, stk. 1, at etablere hjemmel til, at retten kan behandle sager afgjort af patientklagenævnet, uanset der er tvist om lovligheden af frihedsberøvelsen eller ej.

Det fremgår af bemærkningerne til lovforslaget, at for ændringen skyldes en dom afsagt af Højesterets den 11. januar 2023, hvor Højesteret afviste at behandle en sag om erstatning for tvangsfiksering, som patientklagenævnet havde fundet ulovlig, også selvom vedkommende patient herved blev stillet dårligere rent processuelt end andre patienter.

Det, der *ikke* fremgår af lovbemærkningerne, er, at vedkommende patient efterfølgende indbragte afvisningsspørgsmålet for Menneskerettighedsdomstolen (EMD), som antog sagen og udbad sig svar på, om dette udgjorde ulovlig diskrimination¹.

I den pågældende sag er der efterfølgende indgået forlig, hvilket Folketingets § 71 tilsyn blev orienteret om i en skrivelse af 28. februar 2024². Herved blev patienten godtgjort økonomisk og sagen blev lukket uden dom. I skrivelsen til § 71-tilsynet anføres det afslutningsvist, at man vil rette på retstilstanden, som man vurderer har været utilstigtet.

Undertegnede repræsenterer flere psykiatriske patienter i sager, der aktuelt verserer ved domstolene. Af disse patienter har flere fået helt eller delvist medhold i patientklagenævnet, og landets regioner påstår disse sager afvist i medfør af Højesterets dom af 11. januar 2023.

Patienter, der måtte få deres sager afvist i henhold til Højesterets dom af 11. januar 2023, vil med al sandsynlighed få deres sager antaget ved EMD, hvor domstolen givetvis vil stille samme spørgsmål om ulovlig forskelsbehandling til den danske stat.

¹ <https://hudoc.echr.coe.int/?i=001-228188>

² <https://www.ft.dk/samling/20231/almDEL/%C2%A771/bilag/44/2831318.pdf>

Man risikerer altså med andre ved den *nuværende* retsstilling at få et stort antal klagesager vedrørende samme problemstilling ved EMD.

I lyset heraf - og for at reparere mest muligt på det processuelle "hul", der har eksisteret siden Højesterets afgørelse - er det efter min opfattelse nærliggende at overveje, om den tilsigtede lovændring i psykiatrilovens § 37, stk. 1, burde få virkning på allerede verserende sager. Ifølge de specielle bemærkninger til § 1, nr. 15, vil lovændringen således alene få virkning på sager, der afgøres efter lovens ikrafttrædelse, den 1.

Med venlig hilsen

Tobias Stadarfeld Jensen
advokat